KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS HENSTILLING

af 13. maj 1986

om indførelse af privilegium for krav på afgifter på produktion af kul og stål

(86/198/EKSF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske Kul- og Stålfællesskab, særlig artikel 49 og 50,

efter høring af Rådet (1),

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet (2), og

ud fra følgende betragtninger:

Den beføjelse til at lægge afgifter på produktion af kul og stål og fastsætte betingelserne for påligning og opkrævning heraf, som ved traktatens artikel 49 og 50 er tillagt Den høje Myndighed, omfatter også beføjelse til at træffe alle foranstaltninger, der kan sikre opkrævning af afgifterne, herunder i tilfælde af den afgiftspligtiges insolvens;

De europæiske Fællesskabers Domstol har i dom af 17. maj 1983 i sag 168/82 (3) fastslået den fiskale karakter af den kompetence, der således er tillagt Den høje Myndighed med henblik på, at denne under de bedst mulige vilkår kan udføre de opgaver, der er tillagt den ved traktaten;

i alle medlemsstaterne, på nær Danmark, tillægges statens skattekrav privilegium i forbindelse med fuldbyrdelsesprocedurer, hvor der foreligger konkurrerende krav; for at sikre, at produktionsafgifterne, der er Kul- og Stålfællesskabets vigtigste indtægtskilde, kan inddrives effektivt og på lige fod med medlemsstaternes skattekrav, må kravene på produktionsafgifter tillægges samme privilegium som indenlandske skattekrav;

det forhold, at skatteprivilegiet afhængig af skattens art i visse medlemsstater tillægges forskellig rang, nødvendiggør, at man blandt de forskellige indenlandske skatter må vælge en skat, som EKSF-afgifterne kan ligestilles med; der bør derfor så vidt muligt henvises til en skat, der er fælles for alle medlemsstaterne, således at en sådan henvisning har samme betydning i alle medlemsstaternes nationale lovgivning; merværdiafgiften opfylder dette krav;

det forekommer nødvendigt, at privilegiet for EKSF-afgifterne er ens i hele Fællesskabet, og at forældelsesfristen er tilstrækkelig lang, for at Fællesskabet kan udøve privilegiet lige effektivt i alle medlemsstaterne;

de forhøjelser, der ifølge traktatens artikel 50, stk. 3, og artikel 6 i Den høje Myndigheds beslutning nr. 3/52 (4), senest ændret ved beslutning nr. 3614/85/EKSF (5), kan pålægges i tilfælde af forsinkelse, er en uadskillelig del af EKSF's fiskale krav;

Fællesskabet skal kunne gøre det pågældende privilegium gældende i forbindelse med procedurer, hvor der foreligger konkurrerende krav, og som stadig verserer på det tidspunkt, hvor denne henstilling gennemføres, for derved at sikre, at krav på EKSF-afgifter, der er opstået i årene forud for henstillingens vedtagelse, så vidt muligt kan inddrives; medlemsstaterne bør derfor ved hjælp af passende overgangsbestemmelser sikre den afgiftspligtige virksomheds øvrige kreditorer passende retsbeskyttelse for deres krav, bl.a. for så vidt angår retsmidlerne mod den indplacering af kravene, der finder sted som følge af gennemførelsen af denne henstilling;

ifølge traktatens artikel 50, stk. 2, skal betingelserne for påligning og opkrævning fastsættes ved en af Den høje Myndighed vedtaget generel beslutning efter høring af Rådet; ifølge artikel 14, sidste stykke, kan Den høje Myndighed, når den er beføjet til at vedtage en beslutning, indskrænke sig til at rette en henstilling; dette retlige instrument synes det mest velegnede med henblik på den valgte løsning, hvorefter krav på EKSF-afgifter får samme stilling som den, der tillægges indenlandske skattekrav i henhold til de enkelte medlemsstaters lovgivning;

(1) EFT nr. C 65 af 20. 3. 1986, s. 5.
(2) EFT nr. C 229 af 9. 9. 1985, s. 10.
(3) Sml. 1983, s. 1681.
(4) EKSF-Tidende nr. 1 af 30. 12. 1952, s. 4.
(5) EFT nr. L 344 af 21. 12. 1985, s. 37.

VEDTAGET FØLGENDE HENSTILLING:

Artikel 1

Medlemsstater, der tillægger indenlandske skattekrav privilegium, som omfatter hele eller en del af den afgiftspligtiges formue, tillægger krav på afgifter af den i traktatens artikel 49 og 50 nævnte art samme privilegium i alle de tilfælde, hvor der i henhold til den nationale lovgivning anses at foreligge konkurrerende krav.

Artikel 2

De medlemsstater, hvori indenlandske skattekrav tillægges et almindeligt eller særligt privilegium, men med forskellig rang, afhængig af skattens art, tillægger krav på EKSF-afgifter et almindeligt eller særligt privilegium af samme rang som den, der i henhold til vedkommende stats nationale lovgivning tillægges krav på merværdiafgift.

Artikel 3

Det i artikel 1 og 2 nævnte privilegium består, så længe kravet på EKSF-afgiften ikke er forældet.

Privilegiet omfatter det skyldige afgiftsbeløb med tillæg af den i traktatens artikel 50, stk. 3, og den i artikel 6 i Den høje Myndigheds beslutning nr. 3/52 nævnte forhøjelse for forsinkelse.

Artikel 4

Medlemsstaterne sætter de nødvendige ved lov eller administrativt fastsatte retsforskrifter i kraft for senest den 1. januar 1988 at efterkomme denne henstilling. De underretter straks Kommissionen herom.

Medlemsstaterne foreskriver, at disse retsforskrifter finder anvendelse på de fuldbyrdelsesprocedurer, der verserer på det tidspunkt, hvor denne henstilling gennemføres, idet de ved hjælp af passende overgangsbestemmelser sikrer den afgiftspligtige virksomheds øvrige kreditorer passende retsbeskyttelse for deres krav.

Artikel 5

Denne henstilling er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. maj 1986.

På Kommissionens vegne

Jacques DELORS

Formand